

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΠΑΤΑΛΗΣ

Ἀπάνθισμα ἐκ δημοσιευμάτων τοῦ Comité National de l' Organisation Française (CNOF)

Ἀπόδοσις καὶ ἐπεξεργασία

ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ Β. καὶ Ε. τῆς Α.Σ.Β.Σ.

I. Δὲν ὑπάρχουν μικραὶ οἰκονομίαι, ἀλλὰ οἰκονομία

1. Σπατάλη, ὑπὸ τὴν εὐρείαν τῆς ἔννοιας, εἶναι κάθε ἀπώλεια εἰς χρόνον, εἰς δυνάμεις, εἰς ὑλικά τὰ ὅποια δὲν ἠδυνήθημεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν καλύτερον.

Τὰ αἷτια ἔνεκεν τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀρίστην ἀπόδοσιν πιθανὸν νὰ ὀφείλωνται εἴτε εἰς ἔλλειψιν ὀργανώσεως, εἴτε ἀπλῶς εἰς ἔλλειψιν σκέψεως, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀμέλειαν ἢ κακὴν πρόθεσιν.

2. Ἡ ὀργάνωσις ἀποβλέπει ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῆς σπατάλης, ἀλλὰ καὶ εἰς τελειοποιήσεις.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ταξινομοῦμεν τὰς ἀπωλείας, ὡς ἐπιδιώκομεν νὰ ἐξαλείψωμεν, εἰς δύο κατηγορίας :

α) τὰς ἀπωλείας καὶ διαφυγὰς, ὡς δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν διὰ μιᾶς δημιουργικῆς προσπάθειας λ. χ. διὰ καλυτέρου καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας. βελτιώσεως τῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, χρησιμοποίησεως τῶν ὑπολειμμάτων πρὸς παραγωγὴν νέων προϊόντων κλπ., καὶ

β) τὰς ἀπωλείας καὶ φθορὰς τὰς ὁποίας ἀρκεῖ μία προσεκτικὴ παρατήρησις ὅπως ἀποκαλύψῃ καὶ αἰτινες ἀποφεύγονται εὐκόλως καὶ μὲ ἐλαχίστην δαπάνην.

Τοιαῦται σπατάλαι εἶναι : Ἡ διαρροὴ ὕδατος ἐκ τῶν κρουνῶν, ἡ μὴ σβέσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς μετὰ τὴν περαιώσιν τῆς ἐργασίας, ἡ καταστροφὴ ὑλικῶν λόγῳ κακῆς συντηρήσεως ἢ ἀμελείας, ἡ ἀπόρριψις τῶν ὑπολειμμάτων χωρὶς νὰ προηγηθῇ διαλογὴ κλπ.

Δυνάμεθα ὅθεν νὰ ὀρίσωμεν ὅτι ἡ πρώτη μὲν κατηγορία ἀφορᾷ τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὀργάνωσιν καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὸν χαρακτηρισμὸν «Ἄγων κατὰ τῆς σπατάλης».

Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ὀργάνωσις ἀπαιτεῖ μίαν προπαίδευσιν εἰς τὰς εἰδικὰς μεθόδους τῆς ὀρθολογικῆς σκέψεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν αὐτοσχεδιάζεται. Ἐνῶ ἀντιθέτως, πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν σπαταλῶν, ἀρκεῖ γενικῶς ὀλίγη προσοχὴ καὶ ἐπιμονή, διότι ἐν προκειμένῳ ἀμελείας καὶ παραλείψεις ἀναζητοῦμεν νὰ διορθώσωμεν.

3. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀνοργάνωτον ἀκόμη ἐπιχειρήσιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀναζητήσεως τῶν σπαταλῶν μᾶς ὀδηγεῖ εἰς σημαντικὰς οἰκονομίας καὶ μᾶς παρασκευάζει εἰς τὸ νὰ ὀργανωθῶμεν πραγματικῶς.

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης εἶναι δι' ὅλους μία πρώτη μῆσις εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, ἥτις θὰ συνήθισῃ τὸν καθένα νὰ αὐτοπαρατηρεῖται καὶ νὰ αὐτοελέγχεται.

Ἡ ἀποφυγὴ πάσης σπατάλης εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα ἀλλὰ καὶ ἡ πεμπτοῦσις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως. Εἰς τὰς ὀργανωμένας ἐπιχειρήσεις, ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης ταυτίζεται με τὴν ἐξάσκησιν τῆς λειτουργίας τοῦ ἐλέγχου.

II. Τάξις—Μέθοδος—Οἰκονομία

Ἡ σπατάλη εἶναι μία πληγὴ ἥτις ροκάνιζει καὶ τὰ εἰσοδήματα καὶ τοὺς μισθοὺς. Εἶναι ἐπίφοβος, διότι ὑπείσέρχεται ἀθροῦτως πανταχοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπηρεσίαν. Γιγαντοῦται, ἐθιζόμεθα εἰς αὐτὴν καὶ ἀπολήγει νὰ γίνεται κυρίαρχος. Συνήθως παραμελοῦμεν τὰς λεπτομερείας, τὸ σύνολον ὅμως τῶν μικρῶν αὐτῶν ἀμελειῶν καὶ παραλείψεων συμποσοῦται εἰς σημαντικὴν δαπάνην, τελειῶς ἄσκοπον, ἥτις καὶ οὐδένα ὠφελεῖ.

Ἡ σπατάλη παρουσιάζεται εὐχερῶς ὑπὸ ποικίλας μορφᾶς : Ἀπώλεια χρόνου,

ὀλικῶν, ἐνεργείας. Πάντοτε ὅμως, ὑπὸ οἰονδήποτε προσωπεῖον, κρύπτεται τὸ ἴδιο σα-
ράκι. Ἐναφάινεται ἐπιδειξίως ὑπὸ μορφῆν ἀσημάντου δαπάνης, τὴν ὁποῖαν λόγῳ τῆς
σμικρότητός της δὲν τὴν προσέχομεν. Ὅταν ὅμως ὑπολογίσωμεν τὸ σύνολον, τότε
ἀντιλαμβανόμεθα πόσον ἐπιπολαίως ἐκρίναμεν κατὰ τὴν ἀρχὴν. Τὴν ἐκδιώκομεν ἀπὸ
τὸ ἕν μέρος καὶ ἐντὸς ὀλίγου παρουσιάζεται εἰς ἕτερον. Εἶναι κυριολεκτικῶς ἐπτά-
ψυχος. Δαπᾶναι, αἵτινες περιεκόπησαν, θὰ ἔχουν πολλὰς εὐκαιρίας νὰ παρουσια-
σθοῦν ἐκ νέου ἐὰν ἡ Διεύθυνσις δὲν ἐπαγρυπνήσῃ μετ' ἐπιμονῆς εἰς τὴν διατήρησιν
τῶν κτηθέντων.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δεῖν νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς παρασίτους, ἧτοι εἰς τὰς διακο-
σμητικὰς θέσεις καὶ τὰ ἄτομα τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν ἐπιχείρησιν εἶναι μηδα-
μινή, ἂν ὄχι ἀρνητικῆ.

III. Ἔχεις δύο συνειδήσεις ; Μίαν διὰ τὸ σπίτι σου καὶ τὴν ἄλλην διὰ τὸ Ἐργοστάσιον ;

Ποῖαι εἶναι αἱ γενεσιουργοὶ αἰτίαι τῆς σπατάλης; Ἰνα καθορίσωμεν μετ' ἀκρι-
βείας τὰ μέσα τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς σπατάλης, ἀρχίζομεν ἀπὸ μίαν παρατήρησιν.

Ἡ λέξις σπατάλη μᾶς διεγείρει τὴν ἰδέαν τῆς ἀταξίας ἢ τοῦ λάθους. Αἷτια πι-
θανὸν νὰ εἶναι τὰ κάτωθι, ἕκαστον χωριστὰ ἢ εἰς συνδυασμὸν μετ' ἄλλου :

Ἀσθένεια—χρονία κακὴ ὑγιεινὴ κατάστασις (φυσικὴ ἢ ἠθικὴ), ἀδιαφορία,
ἀμέλεια, ἀδεξιότης, ἔλλειψις ἐπίδοσεως εἰς τὴν ἐργασίαν—ἔλλειψις σκέψεως—ἔλ-
λειψις συνειδήσεως ἧτοι κακὴ νοοτροπία, ἀκόμη καὶ κακὴ πρόθεσις.

Διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας, φροντίζει ἡ Ἰατρικὴ
Ἰατρική, μέσῳ τῶν προληπτικῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς Ἰατρικῆς περιθάλψεως.

Διὰ τὴν ἠθικὴν ὑγείαν χρησιμοποιοῦνται τὰ ἔργα εὐποιίας καὶ ἡ πνευματικὴ
καθοδήγησις. Ἡ πρόληψις τῶν ἀτυχημάτων ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὰ προληπτικὰ
μέτρα ἀσφαλείας καὶ τὴν κατάλληλον διαπαιδαγώγησιν.

Ἡ κακὴ πρόθεσις εἶναι ἡ βαρυτέρα μορφή: Τὸ φάρμακόν της εὐρίσκεται εἰς
τὰς πειθαρχικὰς κυρώσεις καὶ τὰς ποινάς.

Ἡ ἀδεξιότης χαρακτηρίζεται ἐκ παραλείψεων εἰς τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.
Βαρύνη ἐκείνους, οἵτινες τὴν διαπράττουν, συγχρόνως ὅμως καὶ τοὺς προϊσταμένους
των, οἵτινες ἀνέθεσαν εἰς τοὺς ἀδεξίους τούτους δυσανάλογα καθήκοντα.

Διὰ τὰς ὑπολοίπους αἰτίας τὴν ἀδιαφορίαν, τὴν ἀμέλειαν, τὴν ἔλλειψιν σκέ-
ψεως καὶ τὴν ἔλλειψιν συνειδήσεως, ἀπαιτεῖται ἐπίμονος πάλη διὰ ποικίλων μέσων.

Ἐκτὸς τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, ἕτερα πηγὴ σπαταλῶν εἶναι αἱ πυρκαϊαὶ
καὶ λοιπαὶ καταστροφαί. Τὰ μέσα ὅμως καταπολεμησεῶς τῶν διαφέρουν.

Ἐκεῖ τὰ μέτρα εἶναι σαφῆ καὶ ἄμεσα. Ἐνῶ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης
ἀπαιτεῖ μίαν πλέον παρατεταμένην παρατήρησιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ μίαν βαθειάν
γνώσιν τῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν.

IV. Ὁ Προϊστάμενος, ὅστις ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῶν λεπτομερειῶν, σπαταλᾷ τὸν χρόνον του

Καταλήγομεν λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὅλα τὰ αἷτια τῶν σπαταλῶν, εἰς
τὴν μεγαλυτέραν ἀναλογίαν των, κατὰ βάθος ὀφείλονται εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα.

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης εἶναι τὸ σύνολον τῶν στοιχειῶδων μέτρων, τὰ
ὁποῖα λαμβάνομεν ἵνα ἀνακτήσωμεν καὶ ἴδῃ ἵνα ἀποφύγωμεν τὰς ἀπωλείας χρόνου,
δυνάμει καὶ ὀλικῶν, τὰς ὁποίας προκαλεῖ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Τὸ φάρμακον δὲν ἀπαιτεῖ μακρὰς καὶ ἰδιαιτέρως πρωτοτύπου σκέψεις.

Ἄρκει ἡ ἀφύπνισις τῆς προσοχῆς, ἡ κατανόησις τῶν συνεπειῶν λόγῳ ἀμελειῶν
καὶ ἡ διάθεσις πρὸς συνεργασίαν, χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος ἐρεῖδεται κυρίως ἐπὶ μίᾳς νέας νοοτροπίας, τὴν ὁποῖαν
πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν μεταξὺ ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς νοο-
τροπίας τῶν ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ.

Νὰ ἀναλάβωμεν μίαν ἀληθῆ σταυροφορίαν κατὰ τῆς σπατάλης, ὡς ἐγένετο καὶ

διὰ τὸν ἀγῶνα περιορισμοῦ τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, ὑπὸ τὸ ἔμβλημα «ἀσφάλεια κατὰ πρῶτον λόγον» (κατὰ βάθος καὶ ὁ προκείμενος εἶναι ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης τῆς υγείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς).

Πρέπει ὅθεν νὰ κινήσωμεν πάντα, λίθον ἵνα ὑποχρεώσωμεν ὅλους ὅσοι ἐργάζονται, νὰ σκέπτονται πρὶν ἐνεργήσουν, νὰ ζυγίζουσι τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ κάθε πράξεως, καὶ τοῦτο καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας.

Πρὸς δημοθυρίαν ἢ ἀνάπτυξιν μιᾶς τοιαύτης νοοτροπίας, διαθέτομεν πολλὰ καὶ ποικίλα μέσα. Ἐκπαιδεύειν, προπαγάνδαν, διαλέξεις, φυλλάδια, κινηματογραφικὰς προβολὰς, πίνακας, διαγράμματα, ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς, ἐκθέσεις κλπ.

Παραλλήλως δὲ κυρώσεις ὑπὸ μορφήν ποινῶν διὰ τοὺς ἀμελεῖς ἢ ἐνθαρρύνσεις ὑπὸ μορφήν ἀμοιβῶν (ἀτομικῶν ἢ συλλογικῶν), δι' ὅσους ὑποδεικνύουν οἰκονομίας καὶ διδοῦν τὸ καλὸν παράδειγμα τῆς πραγματοποιησέως τῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἐδῶ ἰσχύει τὸ ἀρχαῖον ρητὸν «Μηδὲν ἄγαν». Διότι ὑπάρχουν καὶ ψευδοοικονομίαι, ὅπου «γιά» νὰ γλιτώσωμε τὸν καρφί, χάνομε τὸ πέταλο.

Ὁ ὑπερβολικὸς ζήλος, ἡ ἄγνοια, ἡ στενότης ἀντιλήψεως, δηλαδὴ κατὰ βάσιν ἡ ἔλλειψις σκέψεως, ὀδηγοῦν ἐνίοτε, ἐν ὀνόματι δῆθεν οἰκονομιῶν, εἰς δαπανηροτέρας διαφυγὰς καὶ σπατάλας. Καλὸν ὅθεν νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν παγίδα ταύτην.

ν. Μὴ ὑπολογίζεις τὸν χρόνον εἰς ὥρας, ἀλλὰ εἰς χιλιάδας δραχμῶν

Πράγματι, ἡ σπατάλη οὐδένα τελικῶς ὠφελεῖ. Ὅλους τοὺς βλάπτει, ἀκόμη καὶ ἐκείνους οἵτινες τὴν ἐκμεταλλεύονται.

Σπαταλῶμεν ὅλοι, χωρὶς συνήθως νὰ ἔχωμεν σοφὴ ἀντίληψιν τούτου.

Εἶναι μία εἰρωνεία τῆς φύσεως, εἰς ἓνα κόσμον ὅπου τόση στενότης ὑπάρχει εἰς τὰ περισσότερα μέσα ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν μας, νὰ σπαταλῶμεν τόσον εὐκόλως, ὅσον καὶ ἀναπνέομεν.

Τὰ παραδείγματα εἶναι ἄπειρα. Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ γενικώτερα.

— Σπαταλῶμεν τὸν χρόνον μας καὶ τὸν χρόνον τῶν ἄλλων, ὅταν δὲν εἴμεθα ἀκριβεῖς εἰς τὰς συνεντεύξεις μας (*).

— Σπαταλῶμεν ὅταν δὲν γνωρίζωμε τὰς ἀνάγκας τῆς πελατείας μας καὶ ἡ ἀποθήκη μας εἶναι ὑπερπλήρης ἀπὸ ὑλικά τὰ ὅποια δὲν πωλοῦνται καὶ ὑπόκεινται οὕτω εἰς τὸν κίνδυνον ὑποτιμήσεως, φθορᾶς, παλαιώσεως κ.ο.κ.

— Σπαταλῶμεν ὅταν, λόγῳ ἔλλειψεως προβλέψεως, ἀγοράζωμεν ὑλικά πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν θὰ ἀναγκαιοῦν καὶ οὕτω ἀκίνητοποιοῦμεν κεφάλαια.

— Σπαταλῶμεν ὅμως ἐπίσης, ὅταν δὲν ἀγοράζωμεν ἐγκαίρως καὶ εἰς καταλλήλους ποσότητας. Ἡ ἔλλειψις ὑλικῶν μᾶς ἐξωθεῖ εἰς σπασμωδικὰς ἐνεργείας, εἰς ἀγορὰς ὅσα ὅσα, ἢ προκαλεῖ παύσιν τῆς παραγωγῆς.

— Σπαταλῶμεν ὅταν, λόγῳ ἔλλειψεως προπαρασκευῆς τῆς ἐργασίας, παρατηροῦνται καθυστερήσεις, κακὴ ἐκτέλεσις καὶ ἐνίοτε κατασκευὴ ἐξ ἀρχῆς.

— Σπαταλῶμεν ὅταν δὲν γνωρίζωμε νὰ προβλέψωμε πόσον καὶ ποῖον προσωπικὸν μᾶς εἶναι ἀπαραίτητον, ὅταν δὲν ἐκπαιδεύομεν οὔτε ἀμείβομεν καταλλήλως τοὺς ἐργαζομένους. Ἀποτελεσμα τῆς τακτικῆς ταύτης εἶναι ὅτι αἱ ἀπολύσεις διαδέχονται τὰς προσλήψεις, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποκτήσωμεν εἰδικευμένον, μόνιμον καὶ ἀφωσιωμένον προσωπικόν.

— Ὁ ἐργάτης ὅστις εἶναι ἀργόσχολος, σπαταλᾷ, ἐξ ἴσου ὅμως σπατάλην κάμνει καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας, ὅστις ἀγοράζει νέας μηχανὰς, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποίησῃ ἀποδοτικώτερον τὰς ὑπαρχούσας.

νι. Εἰδικὰ παραδείγματα.

Ἄπειρα εἶναι τὰ συγκεκριμένα παραδείγματα, ἅτινα ἕκαστος ἡμῶν δύναται νὰ ἀναφέρει, εἴτε πρόκειται περὶ γραφείου, εἴτε ἐργοστασίου, οἰκίας ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας.

*] Βλέπε καὶ ἐγκύκλι. Ν)β. Ἡ ὁργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως.

Γραφεία : Σπατάλη παρατηρείται εις τὸ στυπόχαρτο, μολυβδοκόνδυλα, χάρτην γραφῆς, φακέλους, ταινίας γραφομηχανῶν καὶ ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, συνδετήρας, καρφίτσας, σπόγγους, γόμας, μεμβράνας πολυγράφου, χάρτην ἀντιγραφῆς, καρμπόν, μελάνην, μπλόκ σημειώσεων, ἔντυπα κλπ.

Οἰκία : (**) Οἰκονομίαι δύνανται νὰ γίνουν μετεξῶ ἄλλων καὶ εις τὰ κατωτέρω : Καύσιμον ὕλην, ἀερίοφως, ἠλεκτρικὸν φῶς, χῆσιν ὕδατος, χρησιμοποίησιν ὄλων τῶν μερῶν τοῦ κρέατος, λίπους, ζάχαρarin, βούτυρον κλπ.

Ἐργοστάσια : α) Ἀγοράζομεν μηχανὴν 100 ἵππων, ἐνῶ θὰ μᾶς ἤρκει 80 ἵππων. Οὕτω ἀκίνητοποιοῦνται κεφάλαια, καταναλίσκεται περισσότερον πετρέλαιον (λόγω διαφορᾶς βαθμοῦ ἀποδόσεως), ἀπαιτεῖται πολυέξοδος συντήρησις.

β) Ἀγοράζομεν χωρὶς ὑπολογισμὸν νέα ἐργαλεῖα, ἐνῶ μὲ τὰ ἡμίση τούτων καὶ κατάλληλον ἐπίβλεψιν θὰ ἐξοικονομούμεθα.

γ) Παραμελοῦμεν τὴν συντήρησιν τῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων καὶ οὕτω ταῦτα ὑφίστανται τὴν ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὀξειδώσεως φθοράν.

δ) Δὲν προσέχομεν κατὰ τὴν κατεργασίαν τῶν ὑλικῶν, καὶ οὕτω ἓνα μεγάλο μέρος τούτων χάνεται.

ε) Δὲν περιμαζεύομεν τὰ διάφορα περισσεύοντά ἀποκόμματα, ἵνα τὰ χρησιμοποιήσωμεν ἐκ νέου, οὔτε κάμνομεν οἰκονομίαις εις τὰ λιπαντικά.

στ) Δὲν διαλέγομεν τὰ λεγόμενα ἄχρηστα ὑλικά, ἵνα ἀξιοποιήσωμεν τὰ χρήσιμα ἀπορρίμματα (σίδηρον, χαλκόν, κασσίτερον, σπασμένα ἐργαλεῖα).

VII. Οἰκονομεῖτε τὸν χρόνον σας. Ἐν λεπτόν καθυστερήσεως τοῦ ἐργάτου εἶναι ἐν λεπτόν παραγωγῆς χαμένον

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης περιλαμβάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν δημιουργίαν μιᾶς καταλλήλου νοοτροπίας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀμέσους ἐνεργείας, σκοπούσας τὴν ἐξάλειψιν ὀρισμένης σπατάλης.

Ἀναγκαῖοι ὄθεν ἡ ὑπαρξὶς ἐνὸς ὀργάνου (ἀτόμου ἢ ὕπηρεσις) δπερ :

α) Νὰ παρατηρῆ καὶ νὰ ἐξιχνιάζῃ τὰς δαπάνας.

β) Νὰ μελετᾷ τὰς διαφόρους περιπτώσεις καὶ νὰ προτείνῃ λύσεις.

γ) Ἐνίοτε νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἀνατίθεται :

α) Εἰς μόνιμον καὶ διαρκῆ ὕπηρεσίαν, β) εἰς ἄλλην ὑπάρχουσαν ὕπηρεσίαν, ὑπόμορφῃν προσωρινότητος, γ) εἰς τὰ ἴδια τμήματα τῆς ἐπιχειρήσεως, μὲ κίνητρον οὐσιαστικῶν ἀμοιβῶν ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων οἰκονομιῶν.

Αἱ δύο τελευταῖαι λύσεις κρίνονται κατάλληλοι μόνον διὰ παροδικὴν ἐξόρμησιν. Ἐκαστος τμηματάρχης, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ θέλει, δὲν εἶναι πάντοτε κατάλληλος νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰς δυνατάς οἰκονομίας, οὔτε διαθέτει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον. Συνήθως δὲ θεωρεῖ τὴν ἀπέρργον ταύτην ἐργασίαν ὡς ἀγγαρείαν.

Ἡ ὑπαρξὶς εἰδικῆς μονίμου ὕπηρεσις δικαιολογεῖται, ὅταν πρόκειται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσιν τῆς καὶ εἰς ἀναζήτησιν οἰκονομιῶν, μέσῳ βελτιώσεως τῶν ἰσχυουσῶν συνθηκῶν.

Τότε τὸ πεδῖον δράσεώς τῆς ἐφάπτεται τοῦ πεδίου τῆς καθ' ἑαυτὸ Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως καὶ οὕτω ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης ταυτίζεται μὲ τὴν ἐξάσκησιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐλέγχου.

** Βλέπε ἐγκ. Β)5. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ σπιτιοῦ μας, Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως.